

lignende Maade“, er dette ogsaa saa elastisk, at et Udvalg absolut maa gaa med til at ændre denne Bestemmelse, der baade for Droske- og Automobilkørsel er saa vilkaarlig formet, at man paa en eller anden Maade maa søge at beskytte de Folk, som føre Automobiler. Der er gjort de mærkeligste Fortolkninger gældende indenfor Københavns Omraade, f. Eks. siges der, at naar en Mand kører med Hestedroske, bliver Bøden i visse givne Tilfælde 2 Kr., er det en Automobildroske, stiger den til 4 Kr. De Herrer Landboere kunne glæde sig ved, at Velvillien overfor Automobiler for saa vidt her i København heller ikke er særdeles stærkt udpræget; man søger ved forskellige Lejligheder at komme disse Folk til Livs. Det kan gennem en Række andre Bestemmelser paavises, hvorledes man søger at genere, undertiden næsten chikanere Chaufførerne, saa at man i Virkeligheden fra Landboernes Side, naar man vil bekæmpe denne Kørsel, kan paavise Tilslutning fra Københavnernes Side og sige, at man i København dog i nogen Grad stiller sig paa de Landboeres Side, som have fremdraget en Række Betæneligheder overfor Automobilkørsel.

Men hvad der nu end i dette Lovforslag i øvrigt er vrangt eller ret, er det dog muligt, at man gennem en Udvalgsbehandling kan faa ændret de værste Skavanker og komme til en bedre Affattelse. Det vil kun kunne ske derved, at Landsting og Folketing faa Lejlighed til at udveksle Meninger.

Et Punkt i Loven er der imidlertid, som er noget fuldkommen nyt — det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) var inde derpaa —, det er Beskatningen. Den var det ærede Medlem meget glad ved; han brugte en Sammenligning: Naar en køber et Hus for 3,000 Kr., og en anden køber en Automobil, saa skal der i det ene Tilfælde betales Skat, i det andet ikke. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem agter at forfølge denne Tankegang videre og sige, at naar man i det hele taget køber noget nyttigt, er det fuldkommen berettiget at lægge Skat derpaa, om han altsaa vil finde det rimeligt, at der lægges Skat paa Tærskemaskiner eller Cykler. Dette sidste, Beskatning af Cykler, som vilde blive mødt med stor Uvillie ogsaa fra adskillige Landboeres Side, er i og for sig ikke mere mærkeligt end Beskatning af Automobiler, rent bortset fra, at Anvendelsen af Automobiler til Luksuskørsel ikke er og mindre og mindre bør blive det

væsentlige ved Automobilkørselen. Hvis man, da Cyklerne kom frem, havde krævet Skat af disse, vilde denne Skat, saa længe Brugen af Cykler endnu var ringe, mulig være bleven mødt med Velvillie, og man kunde have faaet denne Skat, man har den jo enkelte andre Steder. Men nu da Cyklerne ere bleve et almindelig anvendt Kørselsredskab, tror jeg, at Sympatien for en Cykleskat absolut ikke er til Stede, og at man derfor heller ikke har nogen egentlig Adkomst til at beskatte Automobiler, der, om de end fra først af have været Luksuskøretøjer, mere og mere ville blive anvendte til Nyttekørsel og end ogsaa kunne komme til at gøre de Herrer Landboere stor Nytte. Jeg skal derfor sige, at jeg ligesom min Partifælle i Landstinget er en Modstander af Skatten, navnlig naar man ser, hvorledes den foreslaas paalagt. Det er en højst besynderlig Maade, paa hvilken man har ment at kunne fordele denne Skat paa Køretøjer fra 6 Hestes Kraft til op over 20 Hestes Kraft. Skatten er lagt paa en saadan Maade, at der ikke er Spor af det demokratiske Syn, der bør anlægges paa en Beskatning; man maa derfor, hvis man skal fastholde den, i alt Fald kræve, at de Principper, der nu ere lagte til Grund, fraviges. Men i al Almindelighed vil jeg tillade mig endnu en Gang at understrege, at jeg er en Modstander af denne Skat.

Jeg vilde mene, at man, hvor der er Tale om Aldersgrænsen for dem, der skulle kunne føre en Automobil, har Lov at sige, at vi ere alt for nænsomme herhjemme. Man maa dog vel, naar en ung Mand paa 16 Aar skal kunne styre et Par Heste, kunne forlange, at en ung Mand paa 18 Aar skal kunne lære at styre et Automobil. Det kommer her vist i meget ringere Grad an paa, om den paagældende er 16—18—20 Aar, end derpaa, om han har faaet en ordentlig Uddannelse. Jeg vil med Henblik paa københavnske Forhold sige, at der ganske vist er ført Klage over Kørsel med Automobiler, men det er Chaufførerne, der have klaget ud fra den Grundbetragtning, at der er mange unge Mænd blandt dem, som køre Automobiler, der have faaet en meget ringe Uddannelse, og som oven i Købet, idet de komme lige ude fra Landet, ikke kende Københavns Gader, saaledes at de, naar man beder dem køre til en bestemt Gade, spørge: Hvor ligger den? Naar der køres paa uagtsom Maade, taler det ikke til Forklejnelse for Automobilerne, men det taler for, at der maa kræves en omhyggeligere Uddannelse. Naar der køres